

תפ"ח 48354/11/14 - מדינת ישראל נגד חמזה מגאמסה

בית המשפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 48354-11-14 מדינת ישראל נ' מגאמסה(עציר)

כב' סגן הנשיא בנימין ארבל - אב"ד כב' השופט שאהר אטרש כב' השופט יונתן אברהם	המאשימה
מדינת ישראל	נגד
חמזה מגאמסה (עציר)	הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד עידית עמיר

מטעם הנאשם - עו"ד יוסף חאזם

הנאשם בעצמו, באמצעות הליווי

גזר דין

כב' השופט יונתן אברהם:

1. ביום 9.2.15 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2 א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד - 1954, בחברות בהתאחדות בלתי מותרת עבירה לפי סעיף 85 (1) (א) לתקנות הגנה (שעת חירום) 1945 ובקשר לפשע עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"). לאחר שמיעת ראיות הורשע הנאשם ביום 25.4.15 גם במגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 (א) לחוק.

2. העובדות שהיוו בסיס להרשעתו הן אלה:

הנאשם הינו אזרח ישראלי, תושב הכפר יפיע.

מחמד כנאנה (להלן: "כנאנה"), מחמד כילאני (להלן: "כילאני") ומחמד שריף (להלן: "שריף"), הינם תושבי יפיע וחבריו של הנאשם.

בין המועדים 04/10/14 - 07/10/14 נחוג חג עיד אל אדחא.

עמוד 1

בחודש 01/2011 פרצו ברחבי סוריה הפגנות ומחאות של אזרחים סוריים כנגד הממסד הסורי, אשר התפתחו ללחימה ממושכת של כוחות המורדים בכוחות הממסד הסורי (להלן: "ג'יהאד").

ארגון "המדינה האיסלמית" הינו ארגון מחבלים קיצוני ביותר, הנמנה על ארגוני ג'יהאד עולמיים. הארגון הוכרז ביום 03/09/14 כהתאחדות בלתי מותרת כמשמעותה בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (להלן: "דאע"ש", או "הארגון" או "המדינה האיסלמית"). משנתו של הארגון מצדדת בתפיסת הסלפיה ג'יהאדיה, הקוראת לפגיעה במשטרים "כופרים", שאינם הולכים בדרך האיסלאם. ישראל, כחלק מה"כופרים" מהווה יעד לחימה מובהק כחלק ממטרות הג'יהאד העולמי. ביצוע הג'יהאד ב"בלאד אלשאם" (סוריה הגדולה) אמור להיות השלב המכריע והחשוב של הג'יהאד העולמי בדרך לשחרור ירושלים ופלסטין.

תופעה של יציאת אזרחי ישראל או תושביה לזירת הג'יהאד בסוריה, כדי להשתתף בלחימת המורדים נגד הממסד הסורי (להלן: "התופעה"), טומנת בחובה אפשרות של ממש כי הכשרה אידיאולוגית וצבאית אותה יעברו שם, תנוצל על ידם לצורך פעילות חבלנית עוינת נגד מטרות ישראליות, או הפצת משנה הדוגלת בכזו - בין ביוזמתם העצמאית, ובין ביוזמת ההפעלת גורמי ג'יהאד עולמי (ובהם ארגון דאע"ש) עמם באו במגע בסוריה.

בנוסף, התופעה טומנת בחובה אפשרות גם לסיכון ממשי כי גורמי דאע"ש ילקטו מן הישראלים המגיעים אליהם מידע בעל ערך אודות ישראל, תוך ניצול מעמדם כאזרחי ישראל או תושביה.

בתופעה המתוארת טמונה סכנה ממשית כי מגעם של הישראלים עם גורמי דאע"ש, יוביל ליצירת צירי קשר בין אלה לבין אלה, אשר ינוצלו לפעילות חבלנית עוינת משותפת נגד מטרות ישראליות.

במהלך מספר חודשים שקדמו לחודש 09/2014, נהג הנאשם ביחד עם חבריו לצפות ב"יוטיוב" בקטעי וידאו של דאע"ש וארגונים נוספים, אשר פועלים בסוריה ולשוחח בשבח ההצטרפות לדאע"ש ללחימה במסגרת הג'יהאד. במהלך תקופה זו וככל שהנאשם הרבה לצפות בתכנים הנ"ל גבר רצונו להצטרף לכוחות המורדים, והוא אף צפה ביחד עם חבריו בסרטונים שונים, בהם פורטו דרכי הכניסה לסוריה. בין היתר, הסתננות דרך גבולה המשותף עם טורקיה תוך הסתייעות במבריחים. הנאשם החליט ליצור קשר עם פעיל במדינה האיסלמית בסוריה, על מנת לאמת את פרטי המידע הנוגעים לדרכי ההסתננות לסוריה. לשם כך, גלש הנאשם לדף הפייסבוק הראשי של דאע"ש ואיתר את הפרופיל של כרים אלאנצארי (להלן: "כרים"), בו מצוין כי הוא מתגורר בסוריה והינו לוחם ג'יהאד.

הנאשם פנה אל כרים בצ'ט פרטי ולאחר הכרות קצרה סיפר כי הוא מפלסטין ומעוניין להגיע לסוריה ולהצטרף לדאע"ש. הנאשם ציין כי ראה סרטון שמסביר כי ניתן להסתנן לסוריה מאיזור ענתאב שבטורקיה. כרים אישר כי אכן זו דרך מוכרת ובטוחה להסתנן לסוריה ושאל את הנאשם מתי הוא מתעתד להגיע. הנאשם השיב כי יגיע בימי חג עיד אלאדחא. כרים הנחה את הנאשם ליצור עמו קשר בהגיעו לטורקיה, אז יסביר לנאשם איך בדיוק להגיע לסוריה.

כשבועיים קודם לעיד אל אדחא נפגשו הנאשם, כנאנה וכילאני והחליטו להסתנן לסוריה דרך טורקיה במטרה להצטרף לדאע"ש. הנאשם וחבריו החליטו שלא לשתף את שריף בהחלטתם זו, אך הציעו לו להצטרף לנופש בטורקיה, והעריכו כי בדרך זו לא יתעורר חשד גורמי הביטחון והסביבה.

בהתאם לתכנון המוקדם, ניגשו הנאשם וחבריו למשרד נסיעות בנצרת והזמינו חבילת נופש לאנטליה שבטורקיה בין המועדים 05/10/14 - 09/10/14, שכללה כרטיסי טיסה ומלון.

הנאשם וחבריו הזמינו במכוון כרטיסי טיסה חזור לישראל, על אף שלא תכננו לחזור לארץ. זאת על מנת שלא לעורר את חשד כוחות הביטחון ושריף.

ביום 05/10/14, בשעות הבוקר, טסו הנאשם וחבריו מנתב"ג לאנטליה והגיעו בשעות הצהריים אל המלון. בהתאם לתכנון המוקדם, עשה הנאשם שימוש במכשיר הטלפון הסלולרי של כילאני, ודיווח לכרים כי הגיע לטורקיה. כרים הנחה את הנאשם להגיע לענתאב באוטובוס ומשם להסתכן לסוריה תוך הסתייעות במברית. הנאשם ביקש מכרים שיפגוש אותו בגבול הסורי, על מנת שיראה לו היכן בדיוק יוכל לחבור לדאע"ש, אך כרים ציין כי הוא אינו יכול כיוון שהוא מתגורר בחלב הרחוקה. כרים הנחה את הנאשם להגיע לכפר ראעי בסוריה, שם יראה בצורה ברורה את המרכז של דאע"ש ויוכל להצטרף לארגון.

בשעות הערב רכשו הנאשם, כילאני וכנאנה תיקי גב שנועדו לשמשם בסוריה.

בהמשך שיתפו הנאשם וחבריו את שריף בדבר כוונתם להסתכן לסוריה על מנת להתגייס למדינה האיסלמית והציעו לו להצטרף אליהם. שריף סירב להצעה ואף ניסה לשכנע את הנאשם וחבריו לחזור בהם מכוונתם.

הנאשם, כילאני, וכנאנה פרשו לישון בחדר נפרד משריף ולמחרת, ביום 06/10/14 בשעות הבוקר התארגנו לקראת יציאתם. ארזו בתיקי הגב ביגוד קל והצטיידו בכסף מזומן. בסמוך לשעה 06.00 נפרדו הנאשם וחבריו משריף ועזבו את המלון תוך שהם מותירים בחדר את דרכוניהם ואת הכבודה שהביאו מישראל.

הנאשם וחבריו פעלו בהתאם להנחיות כרים, שתאמו להסברים שראו באינטרנט על דרכי ההסתננות לסוריה, ובשעות הצהריים, עלו לאוטובוס בתחנה המרכזית באנטליה, ונסעו במשך כ- 14 שעות עד לעיר עינתאב הסמוכה לגבול טורקיה - סוריה.

ביום 07/10/14 בשעות הבוקר נסעו הנאשם וחבריו במונית מעינתאב לנקודה הסמוכה לגבול שם היו מרוכזים כלי רכב של מברחים. הנאשם וחבריו שילמו 100 דולר למברית, אשר סייע להם להסתכן לסוריה והסיע אותם לכפר ראעי בסוריה.

בהגיעו לכפר ראעי, שלח הנאשם לכרים הודעה באמצעות הפייסבוק על הגעתו. כרים לא הגיב להודעה זו והקשר עמו נותק בשל היעדר קליטת אינטרנט במקום.

בכפר ראעי זיהו הנאשם וחבריו את מרכז הגיוס של המדינה האסלמית, פנו אל השומר בכניסה ואמרו כי הם מעוניינים להצטרף לדאע"ש.

השומר הכניס את השלושה לבניין והעביר אותם להמשך טיפולו של פעיל בארגון. הפעיל רשם את פרטיהם האישיים וגייס אותם לארגון. הוסבר לנאשם וחבריו כי הם יעברו למחנה, בו ימתינו עד לפתיחת קורס, אשר מורכב מ- 15 יום לימודי שריעה ודת ו- 30 יום קורס צבאי, הכולל שימוש בסוגים שונים של נשק, ולאחריו ישובצו כלוחמים בגדודים השונים של דאע"ש. הנאשם וחבריו הסכימו לכך והועברו למחנה אימונים המכונה "אל מדאפה" המרוחק כשעה וחצי נסיעה.

הנאשם וחבריו שהו במחנה ביחד עם מגויסים חדשים לארגון והמתינו עד לפתיחת הקורס.

למחרת הגעתו למחנה האימונים התבקש הנאשם לפרט בפני פעיל בדאע"ש את פרטיו האישיים וכיצד נכנס לסוריה.

הפעיל מסר לנאשם ולמגויסים החדשים הנחיות ביטחוניות, לפיהן עד תחילת הקורס הותר להם לשוחח עם משפחותיהם מטלפונים ציבוריים, שנמצאים מחוץ למחנה. אולם עם תחילת הקורס יאסר עליהם לצאת מן המחנה ולעמוד בקשר עם המשפחות. הפעיל העניק לנאשם וחבריו כינויים ארגוניים, שנועדו לשמשם בשטח המחנה. הנאשם קיבל את הכינוי "אבו עמארה אלפלסטיני".

בעת שהותו במחנה נטל הנאשם חלק בשיעורים עיוניים בנושא פירוק והרכבה של רובה מסוג קלאצ'ניקוב. כמו כן מדי בוקר הועברו לנאשם ולאחרים אימוני כושר גופני ע"י מדריך.

הנאשם שהה במחנה במשך 10 ימים, במהלכם עמד בקשר טלפוני עם בני משפחה וחברים מישראל, בסופם החליט לחזור לישראל. הנאשם נפרד מחבריו, ועזב את מחנה האימונים ללא ידיעת מפקדיו. הוא עשה את דרכו חזרה למלון באנטליה באותו מתווה - דרך כפר ראעי ועינתאב.

בהגיעו למלון עוכב הנאשם על ידי משטרת טורקיה ותוחקר על ידה.

ביום 24/10/14 נחת הנאשם בשדה התעופה בן גוריון בישראל, שם נעצר.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 23, רווק, תושב הכפר יפיע, טרם מעצרו סיים שנת לימודים ראשונה במכללת סכנין, במגמת הנדסאות בניין.

הנאשם בן למשפחה מוסלמית המונה 6 נפשות. פרט לאחותו כולם מתגוררים בבית הוריו.

אביו עובד בעבודות בניין אמו עקרת בית. הנאשם תיאר את משפחתו כמנהלת אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים.

בתסקיר צוין כי לנאשם אין הרשעות קודמות בפלילים, זהו מעצרו הראשון וניכר כי חווית המעצר קשה עבורו וזרה לו.

על פי האמור בתסקיר, בהתייחסותו לביצוע העבירה אישר הנאשם בפני שירות המבחן את המיוחס לו וביטא חרטה על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה עניין ומשיכה לרעיונות ולדרכי הפעולה של הארגון, הושפע מהמסרים האסלאמיים הקיצוניים המדגישים את חשיבות האסלאם ופעל מתוך סקרנות עניין ומשיכה וזאת להערכתם, על רקע קשיים וצרכים האופייניים לגיל ההתבגרות ולשלב ההתפתחותי בו הוא מצוי. כן צוין בתסקיר כי הנאשם שיתף את שירות המבחן כי באותה עת חש בלבול והחלטתו להצטרף לדאע"ש נבעה מסערה רגשית.

שירות המבחן ציין כי הנאשם שב ושלל כוונה או מטרה להשתמש במידע לצורך פגיעה כלשהי במדינת ישראל.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר מופנם וסגור המאופיין בזהות אישית לא מגובשת, חלשה ונתונה להשפעת לחצים סביבתיים. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי התקופה בה בוצעה העבירה התאפיינה בעיסוקו של הנאשם בדימוי הגברי והערכתו העצמית וכי ברקע לביצוע העבירה חש הנאשם שעמום וריקנות וחיפוש אחרי ריגושים כחלק מתהליך של גיבוש זהות בוגרת ועצמאית.

להערכת שירות המבחן, בסיטואציות חברתיות כאשר הוא נתון ללחץ חברתי עלול הנאשם להיגרר ולהגיב בהתאם למצופה ממנו מצד קבוצת השווים לו כחלק מצורך להרגיש קבלה ושייכות ומבלי להפעיל שיקול דעת מותאם.

יחד עם זאת שירות המבחן לא התרשם מקיומן של נורמות או דפוסי התנהגות אלימים וכוחניים בבסיס אישיותו ולא ממניעים אידאולוגיים ותפיסת עולם קיצונית. שירות המבחן קבע כי קיים פער בין התנהלותו כפי שמתוארת בכתב האישום לבין יכולותיו התפקודיות והאופן בו הוא מגיב ופועל בדרך כלל. נוכח פער זה ובשל הקושי להסבירו קבע שירות המבחן כי לא ניתן לשלול הישגות של מקרים כאלה בעתיד.

לסיכום, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית במסגרתו והמליץ על ענישה קונקרטיה ומוחשית כמאסר שתחיד עבור הנאשם את הגבול מפני הישגות התנהגות עוברת חוק. כמו כן הומלץ בפני רשויות שב"ס לשקול שילובו בהליך טיפולי במסגרת מאסרו היה ויגלה נכונות לכך.

טענות המאשימה לעונש

4. לטענת המאשימה הנאשם הורשע בעבירות ביטחוניות חמורות מעצם טיבן ונסיבותיהן. חשיבות חיי אדם ובטחון המדינה ואזרחיה הם הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם. מעבר לפגיעה בביטחון המדינה, העבירות בהן הורשע הנאשם עלולות לפגוע ביחסי החוץ של ישראל. ראשית, משום העמדת הנאשם, אזרח ישראלי, בסכנת שבי ולו בשל הסתננותו למדינת אויב. שנית, לחימתו ואימונו של אזרח ישראלי על אדמת אויב, השתתפותו בפעילות של ארגון כדאע"ש, מחזקת את רשת הטרור הבין לאומית ועל כן אי נקיטת עמדה הולמת עשויה להתפרש בעיני העולם כפגיעה באינטרס המאבק הבינלאומי בארגון.

עוד טענה המאשימה כי מחוות דעתו של המומחה מטעמה (ת/48) עולה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גדולה. יציאתם של ערבים ישראלים להילחם בסוריה וחזרתם לישראל טומנת בחובה פוטנציאל סיכון גבוה עבור מדינת ישראל. בהכרעת הדין נתן בית המשפט לחוות הדעת את מלוא המשקל וקבע כי הסיכונים המפורטים בה (בס' 41 בעמוד 13 ואילך) רלוונטיים וגלומים במעשי הנאשם.

לטענתה, שיקולי בטחון המדינה, הגנת הציבור, הרתעת הרבים והרתעת היחיד גוברים על שיקולים הלוקחים בחשבון את מצבו ונסיבותיו של הנאשם.

5. כן נטען כי יש לשקול את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בס' 40(ט)(א) לחוק העונשין ובכללן:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה: מדובר בעבירות שתוכננו בקפידה מבעוד מועד ואף קדמה להן הבשלה אידיאולוגית, והיחשפות והזדהות עם תכנים ג'יהאדיים סלפיים.

ב. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה: הגם שחבריו של הנאשם התלוו אליו עת ביצע את העבירות נשוא כתב האישום, הרי שהעבירות בוצעו על ידו במלואן והוא אחראי באופן מלא לתוצאותיהן.

ג. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה: בהתאם לחוות דעתו של המומחה, במעשיו של הנאשם טמון פוטנציאל סיכון גבוה למדינת ישראל במס' רבדים שפורטו בהרחבה בחוות הדעת ת/48 בסעיף 41, והנזק, שצפוי היה להיגרם לו היו מתממשים הסיכונים הנ"ל במלואם הוא כבד ביותר.

ד. הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה: למעשה בוסס ציר קשר בין הנאשם לבין ארגון דאע"ש. הנאשם מסר את פרטיו האישיים במרכז הגיוס בכפר ראעי וכן במחנה האימונים בו המתין עם מגויסים אחרים לפתיחת הקורס. שני חבריו שהתגייסו עמו לארגון עדיין לוחמים בשורותיו של דאע"ש וברשותם מידע המאפשר להם ולארגון ליצור בבוא העת קשר עם הנאשם. הנאשם הוא בבחינת "תא רדום" שחזר למדינת המקור והארגון יוכל לנסות ולהסתייע בו לקידום מטרותיו בדרכים שונות (לוגיסטית, כלכלית, מבצעית וכו') בעיתוי שיקבע על ידו.

לטענת ב"כ המאשימה הגם שבית המשפט נכון היה לקבוע (ר' עמ' 84 מש' 11 להכ"ד) כי לא הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם התכוון בהצטרפותו לארגון דאע"ש, לפגוע במדינת ישראל אלא ביקש להצטרף לארגון זה כדי להילחם במשטרו של אסד. קביעה זו רלוונטית לכאורה לסעיף 40ט(א)(5) (הסיבות שהביאו את האשם לבצע את העבירה) לחוק העונשין אולם, אין בה כדי להביא להפחתה בעונשו של הנאשם. שכן בחקירתו ובעדותו בבית המשפט הוא אישר כי ידוע היה לו שמטרת ארגון דאע"ש הינה הקמת מדינה אסלאמית ומלחמה בכופרים ואף היה ידוע לו כי על פי משנת הארגון ישראל נמנית עם הכופרים וחובה להשמדה וזאת עוד בטרם הסתכן לסוריה.

6. המאשימה הפנתה לפסיקה (שתובא ותידון בהמשך) בנסיבות דומות ואף חמורות יותר בה הוטלו עונשי מאסר כבדים יותר ועתרה למאסר שיהיה בו כדי להרתיע את אותם צעירים השוקלים בדעתם להצטרף לכוחות המורדים.

ב"כ המאשימה ביקשה לייחס לנאשם במקרה דנן חומרה גבוהה יותר מהמקרים שנדונו בהפסיקה אליה הפנתה וציינה כי המקרה דנן מצדיק התייחסות עונשית מחמירה נוכח העובדה שכתב האישום בתיק זה הוא כתב האישום הראשון שהוגש לאחר ההכרזה מיום 3.9.14 על ארגון דאע"ש כהתאחדות בלתי מותרת.

7. לטענת ב"כ המאשימה ככלל, מדיניות הענישה בעבירות בטחון בהן מעורבים אזרחים ישראלים הנה של עונשי מאסר בפועל ממושכים. היא הפנתה את בית המשפט גם לפסיקה בעבירות ביטחון דומות, הגם שמדובר בארגוני טרור אחרים.

לטענת ב"כ המאשימה, בתי המשפט קבעו בשנים האחרונות, שיש להחמיר בענישה בעבירות ביטחוניות במטרה להרתיע מפני ביצוע עבירות מסוג זה.

לאור כל האמור לעיל, טענה המאשימה שמתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות שלפנינו הינו 6-12 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס.

כן נטען על ידי ב"כ המאשימה שיש לשקול את שיקול הרתעת הרבים - שיקול זה נקבע בסעיף 40 לחוק העונשין. ריבוי המקרים והתרחבות התופעה המסוכנת והמדאיגה של יציאת אזרחים ישראלים לזירת הלחימה בסוריה והתגייסותם שם לארגוני טרור מחייבת מתן משקל משמעותי לשיקול הרתעת הרבים על דרך החמרה בעונשו של הנאשם שבפנינו במסגרת מתחם העונש ההולם.

8. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין טענה ב"כ המאשימה כי ניתן אמנם לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות אך יחד עם זאת, יש לתת את הדעת לכך כי התופעה של הצטרפות לזירת הלחימה בסוריה מאופיינת בכך שצעירים נטולי עבר פלילי ממשפחות נורמטיביות נטלו בה חלק, ועל כן על שיקול זה לסגת מפני השיקולים האחרים, המחייבים החמרה משמעותית בענישה.

בנוסף, שיקולים אחרים הנקובים בסעיף 40 לחוק פועלים לחובתו הנאשם: לא ניתן לזקוף לזכותו שיתוף פעולה עם

רשויות החוק. שכן הנאשם ניסה להקטין מחלקו בביצוע העבירות, כך גם במהלך עדותו בבית המשפט. כמו כן, נטען כי הנאשם לא הציג תרומה משמעותית לחברה או נסיבות חיים קשות שיש בהן השפעה על ביצוע מעשה העבירה ולא חלף זמן ניכר מעת ביצוע העבירה.

באשר לתסקיר שירות המבחן, טענה ב"כ המאשימה, כי שירות המבחן עמד על הפער בין התנהלותו של הנאשם המתוארת בכתב האישום לבין יכולותיו התפקודיות, העריך כי לא ניתן לשלול הישגות של התנהגות דומה בעתיד ונמנע מהמלצה טיפולית לגביו. הדבר מחייב מתן משקל משמעותי לשיקול הרתעתו האישית של הנאשם, הקבוע בסעיף 140 לחוק העונשין והחמרה בעונשו במסגרת מתחם העונש ההולם.

במצב זה, סבורה המאשימה שהעונש המתאים לנאשם, בנסיבות אלה, הוא בחלק הבינוני של מתחם העונש ההולם שהוצג לעיל (8-10 שנות מאסר) ולכך יש להוסיף מאסר על תנאי שיהא בו להרתיע את הנאשם ואחרים כמותו מביצוע עבירות דומות, וקנס.

בדיון שהתקיים ביום 14.6.15 טענה ב"כ המאשימה כי מאז שהחלה הלחימה בסוריה יצאו כ-45 תושבים מישראל. כיום שוהים בסוריה כ-25 תושבים ואזרחים, מרביתם לוחמים לצד דאע"ש.

באשר לפסיקה שבית המשפט הופנה אליה במסגרת הטיעונים לעונש ציינה ב"כ המאשימה כי אינה משקפת את מדיניות הענישה הראויה, כיוון שהמתחמים הם לגבי עבירות שונות ופחות חמורות מהעבירות כאן וחלק מהתיקים הוגשו לבית משפט השלום ועל כן הפסיקה אינה מחייבת.

טענות הנאשם לעונש

9. לטענת הנאשם יש לקבוע את עונשו בהתאם לעקרון ההלימה לפיו, נדרש יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו.

ב"כ הנאשם הפנה גם הוא לפסקי דין באשר למדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים ואף חמורים יותר מהאירוע נשוא כתב האישום ("ידונו בהמשך) שם הטיל בית המשפט עונשים נמוכים.

לטענת הסנגור, במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בכך שהנאשם תכנן את מעשיו תוך אמונה כי הוא יכול לסייע לאזרחים הסורים נגד משטרו של אסד ובכך שהנאשם הושפע מחבריו.

כן הדגיש ב"כ הנאשם כי בעבירת החברות בהתאחדות שאינה מותרת יש להתחשב בכך שאך חודש ימים לפני שהסתכן הנאשם לסוריה הוכרז דאע"ש כהתאחדות בלתי מותרת (3.9.14).

כן טען כי יש להתחשב בכך שבפועל לא נגרם נזק ממשי מביצוע העבירה וכי הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה הינה הזדהות עם סבלם של אזרחי סוריה ממשטרו של אסד. לטענתו, המגע עם סוכן החוץ נועד לאמת את דרכי ההסתננות לסוריה ממניעים טכניים בלבד. לנאשם לא היה כל מניע או מטרה לפגוע בביטחון מדינת ישראל.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הנו בגיר צעיר. המצב בסוריה החמיר את הקונפליקט הרגשי שהניע אותו לפעול מבלי להפעיל שיקול דעת רציני על השלכות מעשיו, הושפע מהמסרים האיסלאמיים הקיצוניים המדגישים את חשיבות האיסלאם ופעל מסקרנות, עניין ומשיכה על רקע קשיים וצרכים רגשיים האופייניים לגיל ההתבגרות (כפי שעולה

מתסקיר שירות המבחן) .

על כן לדידו מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-24 חודשים.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לס' 40 יב לחוק העונשין טען כדלקמן:

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו: הנאשם בן 23, רווק, סטודנט במכללת סכנין ולימודיו הופסקו בשל המעורבות בתיק זה. הפרשה גרמה לו ולמשפחתו נזק רב משום שמהפרסומים בכלי התקשורת התקבל הרושם כי הוא התכוון לפגוע בביטחון המדינה. בנוסף לכך שמצבה הכלכלי של משפחתו קשה.

ב. הנאשם נטל אחריות על מעשיו. הודה והביע חרטה אמיתית וכנה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי רב כשוויתר על העדתם של עדים רבים לרבות שוטרים וחוקרי שב"כ.

ג. לנאשם לא היה מניע לפגוע בביטחון המדינה ובהזדמנות הראשונה שנקרתה בדרכו, חזר לארץ ללא ידיעת המפקדים בדאע"ש.

ד. הנאשם ללא עבר פלילי.

ה. הנאשם שיתף פעולה עם חוקריו וגורמי הביטחון ושיתף אותם בכל אשר עשה.

כן טען ב"כ הנאשם כי על פי תסקיר שירות המבחן שהוגש, מדובר בנסיבות חיים קשות. שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר מופנם וסגור המאופיין בזהות אישית, לא מגובשת, אשר נתונה להשפעה סביבתית. ברקע לביצוע העבירה חש הנאשם שעמום וריקנות ונעדר יד הורית מכוונת ומייעצת אך יחד עם זאת שירות המבחן לא התרשם מקיומם של נורמות או דפוסי התנהגות אלימים וכוחניים.

עוד טען ב"כ הנאשם כי אמנם שיקולי הרתעה רלוונטיים לצורך קביעת עונשו של נאשם בתוך המתחם אולם, לא ניתן לחרוג מכוחם ממתחם העונש ההולם. לטענתו, שיקולי שיקום והסיכוי לשיקום מצדיקים מתן עונש מהרף התחתון של המתחם ההולם.

עוד טען ב"כ הנאשם כי ס' 40 ח קובע כי במקרים בהם מתחם העונש ההולם כולל גם קנס בית המשפט יתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם; המדובר בנאשם מחוסר אמצעים ועל כן התבקש לא להטיל קנס ולחלופין שהקנס יהיה סמלי.

כמו כן טען כי במקרה דנן יש לראות במסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום אירוע אחד שנמשך מרגע יציאת הנאשם מהארץ ועד לחזרתו.

בדיון שנתקיים ביום 14.6.15 הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי מטרתה של המאשימה כאן להביא להחמרה ברף הענישה כאשר גם לטענתה זהו המקרה הראשון אחרי ההכרזה על ארגון דאע"ש כהתאגדות בלתי מותרת שהוגש לגביו כתב אישום. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בעניין מדיניות העלאת רף ענישה (ע.פ. 9792/06 חמודי נגד מדינת ישראל) שם קבע בית המשפט העליון כי העלאת רף הענישה צריכה להיעשות בהדרגתיות תוך בחינה כפולה של רף הענישה הנוהג הן ביחס לעבירות הקונקרטיות שבפניו והן ביחס לעבירות אחרות. כמו כן הפנה לע.פ. 2247/10 שלום ימיני נגד מדינת ישראל.

לטענתו, הכרזת הארגון כהתאגדות לא מותרת נחתמה ביום 3.9.14, כחודש לפני שהנאשם הסתכן לסוריה. המשמעות של ההכרזה עדיין לא הוטמעה בקרב הציבור ונדרש זמן לכך. מה גם, שעל פי עובדות כתב האישום חלק מהתכנון והביצוע של הדברים החל לפני ההכרזה.

לטענת ב"כ הנאשם, אין להקל ראש במעשי הנאשם אולם עיקרון על במשפט במדינת ישראל שהענישה היא אינדיבידואלית, משמע ענישת אדם על פי מעשיו הוא בלבד, לא על פי מעשיהם של אחרים, לא על פי תופעה ולא על פי פוטנציאל מסוים.

עוד טען ב"כ הנאשם כי המתחמים שנקבעו בפסיקה מתייחסים למעשים יותר חמורים ולנסיבות חמורות יותר, שכן בחלק מפסקי הדין יש השתתפות פיזית באימונים ושהיה ממושכת בסוריה. במקרה דנן לא נגרם נזק לביטחון המדינה ממעשיו של הנאשם. הנאשם שהה 10 ימים בסוריה, לא סיפק מידע, לא השתתף באימונים ולא נשא נשק. המניע להגעתו לסוריה היו הזדהות עם סבלם של העם הסורי ובהזדמנות הראשונה שנקרתה בדרכו הוא התחרט וחזר על עקבותיו תוך סיכון חייו.

המתחם הכללי שראוי לקבוע לדידו של ב"כ הנאשם כפי שנטען לעיל לאור מדיניות הענישה הנהוגה נע בין מספר חודשים ל- 24 חודשים. כאשר בתוך המתחם לאור הפסיקה הנהוגה ולאור הנסיבות, עונשו של הנאשם צריך להיות כ- 12 חודשים ומאסר על תנאי.

לבסוף טען ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בכך שהנאשם מוגדר כאסיר ביטחוני אשר תנאיו קשים שבעתיים וקיים סביבו לחץ מסיבי מצד אסירים ביטחוניים אחרים משום שאינו מזוהה עם הארגון לו הם שייכים.

דברי הנאשם

11. הנאשם טען כי עשה טעות גדולה וכי הנו מתחרט על מה שעשה. כן ביקש כי בית המשפט ייתן לו הזדמנות להשתלב בחברה ולהמשיך בחיים.

דיון והכרעה

12. סעיף 40 יג' לעניין מתחם העונש ההולם מאבחן בין מקרה בו "הרשיע בית המשפט נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד" (ס"ק (א)) לבין מקרה בו "הרשיע בית המשפט נאשם במספר עבירות המהוות כמה אירועים" (ס"ק (ב)).

הסנגור בטיעוניו לעונש ביקש לראות במסכת העובדתית, מסכת אחת של אירוע אחד שנמשך מרגע היציאה של הנאשם לסוריה ועד למועד בו שב הנאשם לישראל. עמדה זו מקובלת עליו נוכח סמיכות הזמנים בין האירועים השונים המפורטים בכתב האישום, בהם הורשע, המהווים מסכת עובדתית רצופה ומתמשכת.

לפיכך, יקבע מתחם עונש הולם למסכת האירועים העולה מכתב האישום כמכלול אחד.

קביעת מתחם הענישה ההולם:

13. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו - קיומו של יחס הולם בין

חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40 ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977). על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

הערך החברתי שנפגע

14. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הם הסיכון הממשי הנשקף לביטחון

מדינת ישראל ולביטחון תושביה וכן הפגיעה בסדרי המשטר והחברה.

תופעה זו של יציאת אזרחים או תושבים מישראל לצורך הכשרה ללחימה בסוריה בצד כוחות המורדים תחת חסות ארגונים ג'יהאדיים שונים, טומנת בחובה סיכון ממשי שאותה הכשרה תנוצל לצורך פעילות חבלנית עוינת נגד הממסד הישראלי ונגד תושבי מדינת ישראל באופן שיש בו לסכן באורח ממשי את ביטחון המדינה.

15. אשר למידת הפגיעה - לכאורה מדובר בסיכון פוטנציאלי, עתידי, אך גם ככזה, ניתן להעריך את עוצמת הסיכון בפעילות בה נטל הנאשם חלק כמפורט הן בעובדות כתב האישום והן בטיעוני ב"כ המאשימה.

בהקשר זה אזכיר את האמור בהכרעת הדין שם ניתן מלוא המשקל לחוות הדעת של המומחה (ת/48), ונקבע כי הסיכונים המפורטים בה (ר' בסעיף 41 בעמ' 13 ואילך) גלומים במעשיו של הנאשם. יציאת הנאשם למדינת אויב, המצויה במלחמה עקובה מדם, לצורך הצטרפות ללחימה במסגרת ארגון טרור, אשר אחת ממטרותיו, עפ"י האידיאולוגיה הקיצונית בה הוא אוחז, הינה השמדת מדינת ישראל והתגייסות לאותו ארגון בפועל מהווה פגיעה מובהקת בערכים המוגנים.

מדיניות הענישה הנוהגת.

16. מדיניות הענישה בעבירות הביטחון ובכלל זה עבירות מהסוג בו הורשע הנאשם, הינה בדרך כלל של עונשי מאסר בפועל למספר שנים, המשתנה בהתאם לחומרת העבירה.

אסקור להלן מקצת מגזרי הדין הרלוונטיים לענייננו (על אף שבחלק מהמקרים אין התאמה בין העבירות, שוני המוביל למנעד רחב של ענישה וזאת בהתאם לנסיבות פרטניות).

בת"פ (מח' מרכז-לוד) 17601-04-13 מדינת ישראל נ' מסארוה (8.7.13), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות של מגע עם סוכן חוץ (עבירה שהעונש המרבי הקבוע בצידה הנו 15 שנות מאסר) ויציאה שלא כדין (העונש מאסר עד שנה). בפרשה זו הנאשם הסתכן לסוריה דרך תורכיה כדי לסייע לכוחות המורדים, מתוך כוונה לאתר את אחיו הצעיר ששהה בסוריה. הנאשם שהה בחברת המורדים במשך שישה ימים. הנאשם התבקש על-ידי המורדים לספק מידע בנושאים שונים הקשורים לישראל, והשיב לשאלות באופן כללי בלבד. הנאשם נטל משניים מהמורדים כתובות דוא"ל למען יוכלו לשמור על קשר עתידי, וממורד נוסף נטל את מספר הטלפון הסלולארי שלו. הנאשם שם נידון במסגרת

הסדר הטיעון לעונש מוסכם של שנתיים וחצי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת.פ. (מחוזי מרכז) 15279-08-13 מדינת ישראל נגד אלתלה, הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של יציאה לסוריה ואימונים צבאיים (העבירה של קיום מגע עם סוכן חוץ הומרה בעבירה של אימונים צבאיים אסורים). ונקבע מתחם ענישה שבין 12 ל-24 חודשי מאסר ונקבע כי במקרה של שהיה בת 3 ימים בלבד במהלכם אחז בנשק וערך סיור, כי עונש הראוי הינו 15 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון בע"פ 2058/14 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 5.5.14) דחה את הערעור על חומרת העונש בקבעו :

"המערער הורשע בעבירה של אימונים צבאיים אסורים שהעונש המקסימלי בצידה הוא 3 שנות מאסר, ובעבירה של יציאה שלא כדין שהעונש המקסימלי בצידה הוא שנת מאסר. מתחם הענישה הראוי בעבירת אימונים צבאיים אסורים, טרם פותח בפסיקתו של בית משפט זה, אך נראה כי אם מביאים בחשבון את שתי העבירות שבהם הורשע, אין מדובר בעונש שהוא כה מופלג בחומרתו עד כי מן הראוי להתערב בו ולהפחיתו. אכן הפעילות האסורה המיוחסת למערער מצויה בשולי העבירה של אימונים צבאיים אסורים, אך בצדק ציין בית המשפט המחוזי כי בגזירת העונש יש ליתן את הדעת לפוטנציאל הסכנה הטמון בעבירות מסוג זה לביטחון מדינת ישראל, המבוצעות על רקע אידיאולוגיה איסלאמית קיצונית וכן יש ליתן את הדעת לכך שבניגוד לטענת המערער האימרה "אוייבו של אויבך הוא חברך" אינה מתאימה כלל וכלל לארגון האיסלאמי הקיצוני אליו חבר המערער, הגם שארגון זה נלחם עתה בצבא הסורי. זאת משום שהאידיאולוגיה של אותו הארגון והמטרות המנחות אותו, כמפורט בכתב האישום, הן אנטי ישראליות במובהק. עבירות ביטחוניות מסוג זה שעבר המערער טומנות בחובן, על כן, סכנה ברורה לביטחון תושבי ישראל ומצדיקות ענישה ממשית. מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמה משקף את שיקולי הענישה הללו ואינו סוטה מן המוסכם בין הצדדים". (הדגשה בקו שלי י.א).

במסגרת ת.פ. (שלום פתח תקוה) 33516-11-13 מדינת ישראל נ' חגלה, בו הורשע הנאשם על פי הודאתו ביציאה שלא כדין וכן בעבירה של אימונים צבאיים אסורים, סקר כב' השופט ד"ר עמי קובו את הפסיקה במקרים דומים וקבע כי בעניינו של הנאשם שבפניו, מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

כב' השופט קובו ציין בעניינו של הנאשם שבפניו, כי לעבירות קדם תכנון, כי הנזק שהיה צפוי להיגרם הוא הסיכון הממשי שההכשרה תנוצל לצורך פעילות חבלנית עוינת למדינת ישראל, אך הסיכון לא התממש, כי הסיבות שהניעו את הנאשם לביצוע העבירות הן ההזדהות עם אזרחי סוריה וכי הנאשם שהה תקופה של 3 חודשים בסוריה. בסופו של יום גזר כב' השופט קובו על הנאשם שבפניו עונש מאסר של 19 חודשי מאסר בפועל, תוך שלקח גם בחשבון הן את הנסיבות האישיות - העדר עבר פלילי, הודיה בהזדמנות הראשונה, והפגיעה בנאשם, אך לחומרא שקל את שיקול הרתעת הרבים לאור הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם ממעשיו.

בתפ"ח (מחוזי נצרת) 13647-12-13, מ"י נגד ראפת אלחלבי (מאגר משפטי נבו) הורשע הנאשם בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, מסירת ידיעות לאויב, יציאה שלא כדין והיזקים מיוחדים. הנאשם ביצע עבירות עת חבר לממסד הסורי ולחם במורדים, שהה בסוריה חודשיים והיה בעל עבר פלילי. ביהמ"ש קבע כי מתחם הענישה הראוי הינו בין 15-30 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום גזר בית המשפט על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת ערעור פלילי 5718/14 שהוגש על גזר הדין העיר בית המשפט העליון כי המתחם שנקבע ע"י ביהמ"ש המחוזי

נמוך במידה מסוימת וכך גם עונש המאסר שנקבע בתוכו. על אף שלא מצא לשנות את המתחם במסגרת הערעור, החמיר בית המשפט העליון בעונש המאסר המתאים והעמיד אותו על הף העליון שנקבע של 30 חודשי מאסר.

בת"פ (שלום חיפה) 22760-05-14 מדינת ישראל נ' אחמד שורבאג'י - ביום 13.5.14 הוגש כתב אישום בגין עבירות של יציאה שלא כדין ואימונים צבאיים, שבוצעו בינואר - אפריל 2014. הנאשם (כבן 23, ללא עבר פלילי) הסתגל לסוריה וחבר למורדים חמושים ("ג'יש מחמד") עימם שהה כשבוע והתאמן אימוני כושר. לאחר מכן, התגייס הנאשם לארגון דאע"ש שם שהה קרוב ל-3 חודשים, במהלכם השתתף במחנה אימונים צבאי, שיעורי דת, אימונים עיוניים ומעשיים בנשק, שמירה ובשני קרבות בהם ביצע ירי בנשק. ביום 17.9.14 הורשע הנאשם בעבירות הנ"ל במסגרת הסדר טיעון. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה שבין 3 ל-4 שנות מאסר בפועל ולהטיל על הנאשם את העונש המרבי המצוי ברף העליון של המתחם. בית משפט השלום בחיפה קבע מתחם של 12-30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל. בפסק דינו ציין בית משפט השלום כי התחשב לקולא בכך שהעבירות בוצעו בחודשים ינואר-אפריל 2014 וזאת עוד בטרם נחשף העולם למעלליו האכזריים של הארגון במהלך הקיץ האחרון. בית המשפט המחוזי בחיפה בפסק דינו מיום 8.1.2015 (עפ"ג 32085-11-14 וכן 22126-12-14 ערעור וערעור שכנגד) דחה את ערעור המדינה והערעור שכנגד והותיר העונש של 22 חודשים.

17. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק)

א. תכנון מוקדם - הנאשם ביחד עם חבריו תכנן להסתגל לסוריה דרך טורקיה לנוכח מידע אליו נחשף באינטרנט על אודות הארגון. מדובר בעבירות שתוכננו בקפידה מבעוד מועד ואף קדמה להן הבשלה אידיאולוגית והיחשפות והזדהות עם תכנים ג'יהאדיים סלפיים. מעבר לכך נקבע בהכרעת הדין כי "הוכח כי המעשים הנ"ל נעשו באופן מניפולטיבי, היינו תוך הסתרת מטרת הנסיעה האמיתית לטורקיה מידיעת אחד מחבריו של הנאשם שנסע עמו ועם יתר חבריו שהצטרפו לדאע"ש, זאת במטרה ששירותי הבטחון הישראלי לא ידעו על הנסיעה וההצטרפות לדאע"ש".

ב. הנאשם אמנם יצא עם אחרים אך כל אחד מהם עבר לכאורה את העבירה באופן נפרד וללא תלות זה בזה.

ג. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הוא כאמור הסיכון הממשי לביטחון מדינת ישראל ותושביה כמפורט בהרחבה לעיל. כפי העולה מחוות דעת המומחה, יציאה של אזרח ישראלי לזירת הלחימה בסוריה טומנת בחובה סיכון ממשי שההכשרה והאידיאולוגיה שיקבל שם תנוצל לצורך פעילות חבלנית עוינת נגד ישראל (ראה ס' 2 לכתב אישום).

ג. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - לטענת הנאשם הוא ביצע את העבירות מתוך הזדהות עם הלוחמים נגד משטר אסד נוכח הידיעות שנחשף אליהן בתקשורת.

יודגש - כי לא הוכח (כך גם נקבע בהכרעת הדין) שהנאשם פעל מתוך כוונה ומטרה לפגוע בביטחון המדינה.

ד. משך השהות בסוריה סך של 10 ימים חודשים במהלכם לא השתתף באופן פעיל באימונים צבאיים/בקרבות אלא עבר אימונים גופניים וכן שיעור עיוני בנשק. כמו כן יש להתחשב בעובדה שבהזמנות הראשונה שנקרתה בדרכו עזב את מחנה האימונים מבלי להודיע למפקדיו.

18. מחד, הסתגלות הנאשם נעשתה לאחר שנחשפנו למהותו של ארגון דאע"ש, למעשיו הרצחניים האכזריים, לקיצוניותו ולסיכון הטמון בו לא רק כלפי מדינת ישראל אלא כלפי העולם כולו, ולאחר שהוכרז כהתאגדות בלתי מותרת. אולם מאידך, יש להביא החשבון שרק חודש ימים לפני שהסתגל הנאשם לסוריה הייתה הכרזה על ארגון דאע"ש

כהתאחדות בלתי מותרת (ב- 3.9.14).

יחד עם זאת, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, שינוי מדיניות הענישה אמור להיעשות בהדרגה ולא מצאתי כי בעניינו של נאשם זה מתקיימות נסיבות חריגות, המצדיקות את שינוי המדיניות על דרך של הטלת העונש לו עותרת המאשימה.

ראה והשווה האמור בעפ"ג 32085-11-14 מדינת ישראל נ' שורבאג'י (אסיר) עפ"ג 22126-12-14 שורבאג'י (עציר) נגד מדינת ישראל (מאגר משפטי נבו) מפי כבוד השופט רון שפירא:

"יוער לעניין זה כי לאחרונה פורסמה הצעת חוק שעניינה החמרה בענישה. ככל שיתוקן החוק ממילא יהיה מכך מסר ברור לעניין הענישה הראויה. נסיף עוד כי ככל שמתבהר יותר אופן פעולתו של ארגון דאע"ש, ומעת שהוכרז הארגון כארגון טרור, כך גם תפחת האפשרות לטעון בעתיד כי בעת הצטרפות לארגון לא היו ברורות למצטרף מטרותיו ודרכי פעולתו. דבר זה יוביל, מן הסתם, להחמרה בענישה במקרים מסוג זה. ואולם לעת הזאת, וגם בנסיבות החמורות של המקרה שבפנינו, לא ניתן לומר כי הענישה כפי שפסק בית משפט קמא לא הביאה בחשבון את מכלול הנתונים הנדרשים לעניין באופן שהתוצאה חורגת חריגה קיצונית מהענישה הראויה ומצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור" (הדגשה בקו שלי, י.א.).

לסיכום עניין זה, בהתחשב אפוא בעקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה באותם ערכים, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה סבורני כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים.

גזירת העונש

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לס' 40 יא :

19. לזכותו של הנאשם יש לזקוף :

א. את העובדה שהודה בשלבי החקירה המוקדמים במרבית העבירות ולא עמד על העדתם של עדים רבים לרבות חוקרי שב"כ ומשטרה ובכך חסך זמן שיפוטי (למעט בעבירה של מגע עם סוכן חוץ שהורשע בה לאחר שמיעת ראיות).

ב. כי הנאשם הביע צער וחרטה ונטל אחריות על מעשיו.

ג. כי הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא.

ד. מתסקיר שירות המבחן עולה כי שירות המבחן לא התרשם מקיומן של נורמות או דפוסי התנהגות אלימים או כוחניים בבסיס אישיותו ולא ממניעים אידאולוגיים ותפיסת עולם קיצונית.

לא מצאתי מקום להתייחס לטענות בדבר פגיעה אישית בנאשם עקב המאסר או בבני משפחתו. בעניין זה לא שונה הנאשם מאחרים עליהם מוטל עונש מאסר. כמו כן הפסקת לימודיו של הנאשם נגרמה ממילא ע"י החלטתו לצאת ולהילחם בסוריה.

20. מצאתי כמו כן נוכח חומרתן המיוחדת של העבירות כי יש ליתן חשיבות לאינטרס הרתעת הרבים ולהביא עניין זה בשיקולי הענישה.

סוף דבר

21. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לקולא ולחומרא הייתי ממליץ לחבריי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר למשך 36 חודשים לריצוי בפועל שתחילתו מיום מעצרו 24.10.14.

מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור אחת העבירות בגינה הורשע. קנס בסך של 10,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

כב' סגן הנשיא השופט בנימין ארבל - אב"ד:

אני מסכים ומצטרף לאמור בחוות דעתו של חברי השופט יונתן אברהם.

כב' השופט שאהר אטרש:

אני מסכים ומצטרף לאמור בחוות דעתו של חברי השופט יונתן אברהם.

הוחלט איפוא פה אחד כאמור בחוות דעתו של כב' השופט יונתן אברהם.

ניתן והודע היום י"ד תמוז תשע"ה, 01/07/2015 במעמד הנוכחים.